

vsega početka prihajal vanjo. Rajni Matija, počivaj v miru — žalujče pa naj tolaži Bog!

Bohova pri Mariboru. Vsemogočni je poklical k sebi dne 23. aprila Marijo Rajzman, posestnico na Bohovi, v 48. letu starosti. Bolehala je na vodeniki, ki jo je vdana v voljo božjo prenašala skozi dolgi dve leti. Iskala je zdravja pri raznih zdravnikih in tudi v bolnišnici, toda vse je bilo brezuspešno. Bila je zelo verna, radodarna napram revežem ter dobra mati in gospodinja svojim domačim. Kako so jo čislali sovaščani in drugi ljudje iz okolice, je najjasneje pokazal njen pogreb. Večni Oče ji naj bo za vse trpljenje in težave, ki jih je morala prestati v solzni dolini, bogat plačnik! Žalujemcu možu Ignacu in nečaku Pepčku naše sožalje!

Sv. Anton v Slov. goricah. Veliko žalost je doživela obče spoštovana obitelj Kepnikova na Vanetini, ker so odnesli iz nje dobrega očeta in skrbnega hišnega gospodarja Janeza. Prinesel si je že iz vojne kal bolezni, zavratne jetike, ki ga je v njegovi najlepši moški dobi 54 let spravila v črno zemljo. Po sprejemu sv. popotnice je na veliki petek mirno v Gospodu zaspal. Zapustil je ženo in troje otrok. Naj v miru počiva — žalujemcu naše sožalje!

Sv. Jurij v Slov. goricah. Dne 8. aprila smo pokopali ob obilni udeležbi Jožefo Breznik, viničarko iz Stalne, ki je bila dolgo dobo naročnica »Slov. gospodarja« in je dosegla starost 63 let. Njeno življenje je bila nepretrgana vrsta trpljenja. Mož ji je umrl že leta 1918 na posledicah vojne, vsled česar je bila na njej vsa teža skrbi za domače. Poleg tega je skrbela ter ljubeznivo negovala svojo mater, ki je 20 let bolna ležala v postelji. V začetku aprila jo je zagrabila pljučnica, kateri je podlegla. Dobra mati naj počiva v miru! Preostali naši sožalje!

Sv. Marjeta nize Ptuja. Po daljšem bolehanju je umrl v ptujski bolnišnici na velikonočno sredo dober mladenič Franc Pignar iz Male vasi. Njegova smrt je bridko zadela starše, posebno mater, ki ji je bil pokojni v veliko pomoč pri gospodinjstvu. Ker ji je že prej umrla hčerka, ji je on nadomestoval dekle. Pokopali smo ga na veliki petek na šmarješkem pokopališču. Svetila mu večna luč — žalujemcu pa naše sožalje!

Nazarje, Savinjska dolina. Dne 15. aprila, na Veliki petek, je umrl in na Veliko noč bil pokopan na našem pokopališču splošno poznani posestnik Anton Kokovnik. Počasi ugašajo med slovenskih narodov močje, ki so živeli za zunanji svet tiho življenje, a bogato na iskrenem in trdnem krščanstvu. Pokojni gospodar je dosegel visoko starost 83 let. Bil je katoličan v življenju: 43 let je preživel v III. redu, vzgojil je rod ne samo posestvu in fari, marveč sv. Cerkvi podaril zrele sadove, ki ga vsi s hvalečnostjo ljubijo, ko jim je izročil bogato dedščino krščanskega življenja. Saj so vsi otroci pri Marijini družbi in v III. redu, ker je pač redkost krščanskih družin tudi na podeželju. V pokojnikovem življenju sta bili dve potezi jasni: Bog je dal, Bog bo vzel, čemur pravimo popolna vdanost v božjo voljo, in »desnica naj ne ve, kaj dela levica«, ali krščanska dobrodelnost. Ker je bil tako zelo vdan z vso svojo hišo v božjo voljo, je tudi krščansko usmiljenje in dobrotljivost našla v hiši svoje mesto. Kakršen je bil sam, take je zapustil tudi svojo ženo in otroke svetu. Svoje krščanstvo je pokazal tudi glede tiska: v svoji hiši ni trpel drugega kot verske liste in knjige. Vsi ti različni časniki so podpirali duh pravega krščanstva v njegovi hiši. — Na belo nedeljo bi se imela vršiti tudi prelepa družinska svečanost zlate poroke, na katero se je s tolikim veseljem pripravil; pa je Bog drugače odločil. On je rekel: Bog tako hoče! — Kako je bil spoštovan pri faranli, je pokazal veličastni pogreb na nazarški hribček. Z lepim in tolažilivim govorom se je poslovil od njega, dobrotnika samostana in fare, domači g. župnik p. Kerubin Tušek. — Dragi Paragojnikov oče, kakor ste prelepo kraljevali na visokem Dobrovolju, tako tudi visoko pri Bogu uživajte božji

mir in pokoj! — Žalujemcu izrekamo naše sožalje!

Zdole. Vdana v voljo božjo je zaspala jako priljubljena in zvesta Marijina družbenka ter tretjerednica, kuharica in sestra našega g. duhovnega svetnika, Terezija Šoba. Stara je bila 72 let, a bolna je bila 21 let. Naša cerkev je z njo zgubila veliko sotrudnico, ker je ona doigo vrsto let venčala Marijin oltar. Pogrebne obrede je vodil njen brat, g. duhovni svetnik Alojzij Šoba. Pogreba se je udeležilo mnogobrojno občinstvo. G. brat se je pri grobu zahvalil vsem, ki so rajno spremili na njeni zadnji poti, cerkveni pevski zbor pa ji je zapel žalostinko. V imenu Marijine družbe se je od rajne članice poslovila tovarišica. Rajna naj počiva v miru — žalujemcu pa naše iskreno sožalje!

Zdole. In zopet je pel mali zvenček ter naznanjal, da nas je zapustil dober mož, posestnik Ivan Robek iz Kostanka. Še kot fant in rudar v inozemstvu je bil vedno organiziran v naših katoliških društvih. Zapustil nas je v najlepši dobi let, ker je postal žrtev morilke jetlike. Zapustil je ženo in dva nepreskrbljena otroka, katerim izrekamo naše sožalje, rajnemu pa želimo večni mir in pokoj!

Dol pri Hrastniku. O tragično preminulem Avgustu Ašnbergerju nekoliko besed. Od rojstva je imel v sebi kal živčne bolezni, a ji je nasprotoval in kljuboval, da ni pokazal, kaj mu je trpela duša. Končno ga je zmoglo, padel je — padla je opora očetu, padel je brat sestram. Mi pa prosimo Gospoda življenja in smrti, naj mu bo dober in usmiljen in ponavljamo danes mesto njega besede, ki jih je govoril pred kratkim pri »Pasijonu« v vlogi četnika: »Kristus, prosim Ti, ne šteji mi tega v zlo!«

Društvene vesti

Sv. Benedikt v Slov. goricah. Brez velikega hrupa se je začelo okoli novega leta s pripravi za povečanje in preureditev naše društvene dvorane. Kajti bila je pozidana že pred 25 leti in je razumljivo, da je že potrebna preureditev in prilagoditve današnjim društvenim potrebam ter da postane iz te dvorane res pravi farni dom.

Les smo z lahkoto spravili skupaj, kar je fari v čast. Veselje je bilo gledati, kako je na sam pustni torek zrasel ob stari dvorani lep kup stavbnega lesa. Ta teden so tesarji že na delu, za njimi pridejo pa še zidarji. Do jeseni bo dom že dograjen. Tako bo nanovo preurejeni dom ob novi cesti Radgona—Maribor priča naše zaved-

kadili — — — nad — — — Bistrico. Že — — —
morate — — — občutiti — — — rahlo — — —
hladno — — — puhlanje — — — vetra — — —
pred — — — dežjem.»

Vsak, kateri si je poprej prisal potne srage vsled soparice, je zginil po teh besedah z robcem v žep. Egipčan je nadaljeval:

»Prve — — — debele — — — škrape — — —
že — — — padajo. Glejte — — — blisk — — —
čujte — — — grom — — — in — — — sedaj — — —
— ah — — — saj — — — slišite — — — klju-
vajočo — — — pesem — — — dežja. Ne — — —
dežuje — — — lahno — — — vodne — — — kaplje
— — — lijejo — — — pokajo — — — po — — —
šipah. Prah — — — po — — — cesti — — — je
— — — že — — — blato. Potok — — — hrumi.
Mlake — — — se — — — zbirajo. Hlad — — —
se — — — širi — — — po — — — naši — — —
okolici. Ploha — — — ponehava. Dež je prenehal.
Čez pol ure pride prihodnji naliv. Prižgem luči in
vas odpuštim v hladu ter osveženem zraku, da boste
pred drugim dežjem pod streho in vsak v svoji
postelji. V sladkem spanju se boste navžili nocoj
dovolj hlada, po katerem ste hrepeneli že nekaj
tednov zaman!«

Z dežjem oblagodarjeni so zapustili drug za drugim in kolikor mogoče naglo čarodejno dvorano. Vsak je brzel po ulicah, se ogibal skrbno mlak in hitel na vso sapo, da bi bil čim prej pod streho in v postelji pred drugo ploho.

Štabni narednik Rupnik je najslajše zaspal ono noč, kakor bi se bil okopal pred počitkom v sveži vodi. Ko se je drugo jutro prebudil, je naročil vojaku strežniku, naj mu osnaži blatne čevlje, gamaše in hlače. Snoči je čofotal po nalive po mlakah in se je precej oblatil.

Vojak je pogledal prav na debelo narednika in bil uverjen, da je sigurno še v jutro omotičen ter nerazsoden od preobilne včerajšnje pijače. Ker se ni zganil, da bi odnesel obutev ter obleko, ga je nahrulil Rupnik, zakaj ne stori, kar mu veleval.

Mož je pomolil naredniku pod nos ter pred oči čevlje, gamaše ter hlače s pojasnilom:

»Glejte, čevlji in gamaše so prašne, na hlačah pa ni niti sledi kakega mlakužastega blata. Že dober mesec ni padlo kaplje dežja in kje bi se naj vzele mlake!«

(Dalje prihodnjič)

vasi. Če pa upoštevamo še to, da predpisi prepovedujejo tudi, da bi nastopale poročene žene, pa tudi dekleta, ki so stara več ko 35 let, za nastop v zboru pa 28 let, potem je jasno, da pasijonske igre v Oberammergau stavišajo na vso vas zelo velike zahteve, in to tem bolj, ker mora biti vsaka vloga zasledena po dveh osebah — za primer bolezni, da predstave ni treba odpovedati.

Najstarejši evropski denar

Med najstarejšimi denarnimi kovanci v Evropi je francoski sou, ki je vreden pet centimov. Sedaj pa je izginil, ker je kovanje tega denarja dražje kakor pa je denar sam vreden.